

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)
z 5. októbra 2006 *

Vo veci C-275/04,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná
29. júna 2004,

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: C. Giolito a G. Wilms, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Belgickému kráľovstvu, v zastúpení: E. Dominkovits a M. Wimmer, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

* Jazyk konania: francúzština.

ktorého v konaní podporuje:

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: C. Jackson, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci M. Angiolini a R. Anderson, barristers,

vedľajší účastník konania,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia J. N. Cunha Rodrigues (spravodajca), K. Lenaerts, E. Juhász a M. Ilešič,

generálna advokátka: C. Stix-Hackl,
tajomník: K. Sztranc-Sławiczek, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 6. apríla 2006,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Vo svojej žalobe Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje Súdnemu dvoru, aby určil, že Belgické kráľovstvo si tým, že:

- nezapísalo na účet uvedený v článku 6 ods. 3 písm. a) nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 z 22. mája 2000, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 94/728/ES, Euratom o systéme vlastných zdrojov spoločenstiev (Ú. v. ES L 130, s. 1; Mím. vyd. 01/003, s. 169) zistené nároky v požadovaných lehotách,

- neoverilo, či od 1. januára 1995 nedošlo k ďalším omeškaniam v poskytnutí vlastných zdrojov v dôsledku oneskoreného zápisu na účet uvedený v článku 6 ods. 3 písm. a) nariadenia č. 1150/2000, zničilo archívy, ktoré sa viažu na spomenuté obdobie, a neoznámilo tieto omeškania Komisii, aby mohla vypočítať dlžné úroky z omeškania v súlade s článkom 11 tohto nariadenia z dôvodu oneskoreného poskytnutia vlastných zdrojov,

nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 3, 6, 9, 10 a 11 nariadenia č. 1150/2000, ktoré od 31. mája 2000 zrušilo a nahradilo nariadenie Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 z 29. mája 1989, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 88/376/EHS,

Euratom o systéme vlastných zdrojov Spoločenstiev [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 155, s. 1) s rovnakým predmetom úpravy, a z článku 10 ES.

Právny rámec

Režim vlastných zdrojov Spoločenstiev

- 2 Článok 2 nariadenia č. 1552/89 obsiahnutý v prvej hlave s názvom „Všeobecné ustanovenia“ [*neoficiálny preklad*] znie:

„1. Na účely uplatňovania tohto nariadenia je nárok Spoločenstiev na vlastné zdroje uvedené v článku 2 ods. 1 písm. a) a b) rozhodnutia 88/376/EHS, Euratom zistený akonáhle príslušný orgán členského štátu upovedomil dlžníka o sume, ktorú je povinný uhradiť. Toto upovedomenie sa vykoná akonáhle je dlžník známy a príslušné správne orgány môžu vypočítať výšku nároku pri dodržaní všetkých ustanovení Spoločenstva uplatniteľných na danú oblasť.

...“[*neoficiálny preklad*]

- 3 Toto ustanovenie bolo zmenené s účinnosťou od 14. júla 1996 nariadením Rady Rady (Euratom, ES) č. 1355/96 z 8. júla 1996 (Ú. v. ES L 175, s. 3), ktorého znenie bolo prevzaté do článku 2 nariadenia č. 1150/2000, ktorý stanovuje:

„1. Na účely uplatňovania tohto nariadenia vzniká nárok spoločenstva na vlastné zdroje, ktoré sú uvedené v článku 2 ods. 1 písm. a) a b) rozhodnutia 94/728/ES, Euratom [je nárok Spoločenstiev na vlastné zdroje, ktoré sú uvedené v článku 2 ods. 1 písm. a) a b) rozhodnutia 94/728/ES, Euratom zistený — *neoficiálny preklad*] bezodkladne po splnení podmienok týkajúcich sa zápisu nároku do účtovných kníh a upovedomenia dlžníka, ktoré sú ustanovené v colných predpisoch.

2. Dátumom vzniku [zistenia — *neoficiálny preklad*] nároku uvedeného v odseku 1 je dátum zápisu do účtovných kníh, ktorý je stanovený v colných predpisoch.

...“

- 4 Článok 3 prvý odsek nariadení č. 1552/89 a č. 1150/2000 obsiahnutý v tejto prvej hlave stanovuje:

„Členské štáty prijímú všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby si ponechali sprievodné doklady týkajúce sa vzniku nároku na vlastné zdroje a ich sprístupňovania [získovania a poskytovania vlastných zdrojov — *neoficiálny preklad*] najmenej po dobu troch kalendárnych rokov od konca roka, na ktorý sa príslušné doklady vzťahujú.“

- 5 Podľa článku 3 druhého odseku nariadenia č. 1552/89:

„Ak overenie sprievodných dokladov týkajúcich sa zisťovania uskutočnené samotnou vnútroštátnou správou alebo v spolupráci s Komisiou preukáže, že je potrebná oprava, musia byť doklady uchované aj po uplynutí lehoty stanovenej v prvom odseku po dobu umožňujúcu vykonanie opravy a jej kontrolu.“ [*neoficiálny preklad*]

- 6 Podľa článku 3 ods. 3 nariadenia č. 1150/200:

„Ak overenie sprievodných dokladov uvedených v prvom a druhom odseku podľa článkov 18 a 19 tohto nariadenia alebo článku 11 nariadenia (EHS, Euratom) č. 1553/89 preukáže, že je potrebná oprava, členské štáty si tieto doklady uchovávajú dlhšie, než je stanovené v prvom odseku tak, aby bolo umožnené vykonanie opravy a monitorovanie.“

- 7 Článok 6 ods. 1 a 2 písm. a) a b) nariadenia č. 1552/89 obsiahnutý v hlave II s názvom „Účty pre vlastné zdroje“ [zmenený, teraz článok 6 ods. 1 a 3 písm. a) a b) nariadenia č. 1150/2000] stanovuje:

„1. Účty [účtovníctvo — *neoficiálny preklad*] pre vlastné zdroje vedie štátna pokladnica jednotlivých členských štátov alebo orgány určené členskými štátmi; účty sa vedú [účtovníctvo sa vedie — *neoficiálny preklad*] samostatne pre jednotlivé druhy zdrojov.

2. a) Nároky vzniknuté v súlade s článkom 2 sa podľa písmena b) tohto odseku [Ak písmeno b) tohto odseku nestanovuje inak, nároky zistené v súlade s článkom 2 sa — *neoficiálny preklad*] zapisujú do účtovných záznamov [bežne označovaných ako „účet A“] najneskôr v prvý pracovný deň po 19. dni druhého mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom nárok vznikol [v ktorom bol nárok zistený — *neoficiálny preklad*].

b) Vzniknuté [Zistené — *neoficiálny preklad*] nároky, ktoré neboli zapísané v účtovných záznamoch uvedených v písmene a), pretože ešte neboli vybrané a nebola za ne zložená záruka [poskytnutá zábezpeka — *neoficiálny preklad*], sa v dobe stanovenej v písmene a) vedú v samostatných účtovných záznamoch [zapišu na samostatné účty — *neoficiálny preklad*] [bežne označované ako „účet B“]. Členské štáty môžu prijať tento postup aj v prípade, že oprávnenosť vzniknutých [zistených — *neoficiálny preklad*] nárokov, za ktoré sa zložila záruka [poskytla zábezpeka — *neoficiálny preklad*], je namietaná a že tieto čiastky sa po urovaní sporov vyplývajúcich z takéhoto namietania môžu zmeniť.“

8 Článok 9 nariadení č. 1552/89 a č. 1150/2000 obsiahnutý v tretej hlave s názvom „Sprístupňovanie [Poskytovanie — *neoficiálny preklad*] vlastných zdrojov znie:

„1. V súlade s postupom ustanoveným v článku 10 pripisuje každý členský štát vlastné zdroje na účet založený v mene Komisie v rámci štátnej pokladnice alebo orgánu, ktorý na tento účel určil.

Tento účet sa vedie bez poplatkov.

2. ... čiastky pripisované na tento účet Komisia prevádza a do svojich účtovných záznamoch zaznamenáva...“

- 9 Článok 10 ods. 1 nariadení č. 1552/89 a č. 1150/2000 obsiahnutý v tejto tretej hlave znie:

„Po odpočítaní nákladov na vyberanie vo výške 10 % v súlade článkom 2 ods. 3 [rozhodnutia 88/376 respektíve rozhodnutia 94/728] sa vklad [pripísanie — *neoficiálny preklad*] vlastných zdrojov uvedený [uvedených — *neoficiálny preklad*] v článku 2 ods. 1 písm. a) a b) [týchto rozhodnutí] vykoná najneskôr v prvý pracovný deň nasledujúci po 19. dni druhého mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom nárok vznikol [v ktorom bol nárok zistený — *neoficiálny preklad*], v súlade s článkom 2 tohto nariadenia.

Avšak pre nároky uvedené v samostatných účtovných záznamoch [B] podľa [článku 6 ods. 2 písm. b), respektíve článku 6 ods. 3 písm. b)] sa vklad [pripísanie — *neoficiálny preklad*] musí vykonať najneskôr v prvý pracovný deň nasledujúci po 19. dni druhého mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom boli nároky nahradené [vybrané — *neoficiálny preklad*].“

- 10 Podľa článku 11 nariadení č. 1552/89 a č. 1150/2000 obsiahnutého tiež v tretej hlave:

„Akékoľvek omeškanie v prípade vkladu [pripísania — *neoficiálny preklad*] na účet uvedený v článku 9 ods. 1 má pre príslušný členský štát za následok vznik povinnosti platiť úroky podľa úrokovej sadzby platnej v príslušný deň [uplatňovanej v deň splatnosti na peňažnom trhu príslušného členského štátu — *neoficiálny preklad*] pre operácie krátkodobého verejného financovania zvýšenej o dve percentá [o dva percentuálne body — *neoficiálny preklad*]. Táto sadzba sa za každý mesiac meškania zvyšuje o 0,25 percenta [o 0,25 percentuálneho bodu — *neoficiálny preklad*]. Zvýšená sadzba sa vzťahuje na celú dobu omeškania.“

- 11 Článok 18 nariadenia č. 1552/89 (zmenený, teraz článok 18 nariadenia č. 1150/2000) stanovuje:

„1. Členské štáty vykonávajú kontroly a vyšetrovania, ktoré sa týkajú vzniku a sprístupňovania [zistenia a poskytovania — *neoficiálny preklad*] vlastných zdrojov uvedených v článku 2 ods. 1 písm. a) a b) [rozhodnutia 88/376, respektíve rozhodnutia 94/728]. Komisia vykonáva svoje právomoci tak, ako je to uvedené v tomto článku.

2. Členské štáty v súlade s odsekom 1

- a) vykonávajú na žiadosť Komisie dodatočné inšpekčné opatrenia [kontroly — *neoficiálny preklad*]. Komisia vo svojej žiadosti uvedie dôvody pre dodatočnú inšpekciu [kontrolu — *neoficiálny preklad*];
- b) prizývajú Komisiu, na jej žiadosť, k inšpekčným opatreniam [ku kontrolám — *neoficiálny preklad*], ktoré vykonávajú.

Členské štáty podniknú všetky kroky potrebné na zjednodušenie vykonávanie týchto inšpekčných opatrení [kontrol — *neoficiálny preklad*]. Ak je k týmto opatreniam [kontrolám — *neoficiálny preklad*] prizvaná Komisia, členské štáty jej dajú k dispozícii sprievodné doklady uvedené v článku 3.

...“

Colná právna úprava Spoločenstva

- 12 Článok 217 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307, ďalej len „colný kódex“), stanovuje:

„Colné orgány vypočítajú sumu dovozného alebo vývozného cla vyplývajúcu z colného dlhu, ďalej len ‚sumu cla‘, akonáhle majú potrebné údaje, a zapíšu ju do účtovnej evidencie alebo do iného rovnocenného nosiča informácií (zápis) [(zápis do účtovnej evidencie) — *neoficiálny preklad*].

...“

- 13 Podľa článku 218 ods. 3 tohto kódexu:

„Ak colný dlh vznikne za iných podmienok než tých, ktoré sú uvedené v odseku 1, je potrebné príslušnú sumu cla zapísať do účtovnej evidencie do 2 dní odo dňa, v ktorom colné orgány môžu:

a) vypočítať sumu daného cla

a

b) určiť dlžníka.“

14 Podľa článku 219 tohto kódexu:

„1. Lehoty na vykonanie zápisu do účtovnej evidencie ustanovené v článku 218 je možné predĺžiť:

a) z dôvodov vyplývajúcich zo správneho usporiadania členských štátov a hlavne vtedy, ak sú účty centralizované, alebo

b) ak zvláštne okolnosti bránia colným orgánom, aby uvedené lehoty dodržali.

Takto predĺžená lehota nesmie byť dlhšia ako 14 dní.

2. Lehoty ustanovené v odseku 1 sa nepoužijú pri nepredvídateľných okolnostiach alebo v prípadoch vyššej moci.“

15 Podľa článku 220 ods. 1 colného kódexu:

„Ak suma cla vyplývajúca z colného dlhu nebola zapísaná do účtovnej evidencie v súlade s článkami 218 a 219 alebo ak bola zapísaná do účtovnej evidencie vo výške nižšej ako suma dlžná na základe právnych predpisov, zapíše sa suma cla, ktorá má

byť vybratá alebo zostáva na vybratie do 2 dní odo dňa, kedy sa colné orgány o tejto skutočnosti dozvedeli a môžu vypočítať sumu dlžnú na základe právnych predpisov a určiť dlžníka (dodatočné zapísanie do účtovnej evidencie). Táto lehota môže byť predĺžená v súlade s článkom 219.“

16 Podľa článku 221 ods. 1 tohto kódexu:

„Akonáhle je suma cla zapísaná do účtovnej evidencie, musí byť oznámená dlžníkovi v súlade s ustanovenými postupmi.“

17 Podľa článku 243 tohto kódexu:

1. Každá osoba má právo podať odvolanie proti rozhodnutiu colných orgánov, ktoré sa týka uplatňovania colných predpisov, ktoré sa ich priamo a osobne dotýkajú.

Právo podať odvolanie má taktiež každá osoba, ktorá požiadala colné orgány o rozhodnutie týkajúce sa colných predpisov a v lehote podľa článku 6 ods. 2 ho neobdržala.

Odvolanie musí byť podané v členskom štáte, kde bolo rozhodnutie prijaté alebo o jeho prijatie bolo požiadané.

2. Odvolanie môže byť podané:

- a) na prvom stupni colným orgánom určeným na tento účel členskými štátmi;

- b) na druhom stupni nezávislému orgánu, ktorým môže byť s súlade s platnými právnymi predpismi členských štátov súd alebo rovnocenný zvláštny orgán.

18 Podľa článku 245 colného kódexu:

„Predpisy o postupe pri podávaní odvolania budú stanovené členskými štátmi.“

19 Podľa článku 246 tohto kódexu:

„Ustanovenia tejto hlavy sa nevzťahujú na odvolania, ktoré smerujú k zrušeniu alebo zmene rozhodnutia prijatého colnými orgánmi na základe predpisov trestného práva.“

- 20 Článok 378 ods. 1 a 2 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 253, s. 1; Mim. vyd. 02/006, s. 3, ďalej len „vykonávacie nariadenie“) znie:

„1. Bez dosahu na článok 215 [colného] kódexu, ak zásielka nebola predložená úradu určenia a nie je možné zistiť miesto priestupku alebo nezrovnalosti, má sa za to, že k takémuto priestupku alebo nezrovnalosti došlo:

— v členskom štáte, ktorému patrí výstupný úrad,

alebo

— v členskom štáte, ktorému patrí tranzitný úrad v mieste vstupu do spoločenstva, ktorému bolo odovzdané avízo o tranzite [oznámenie o výstupe tovaru — *neoficiálny preklad*],

ak v lehote ustanovenej v článku 379 ods. 2, ktorá má byť určená, nie je k spokojnosti colných orgánov preložený [predložený — *neoficiálny preklad*] dôkaz o zákonnosti tranzitnej operácie alebo o mieste, kde skutočne došlo k priestupku alebo nezrovnalosti.

2. Ak žiadny takýto dôkaz nie je poskytnutý a pri uvedenom priestupku alebo nezrovnalosti sa má za to, že k nemu došlo v členskom štáte odjazdu [výstupu — *neoficiálny preklad*] alebo v členskom štáte vstupu, tak ako je uvedené v prvom odseku v druhej zarážke, clá a ostatné poplatky súvisiace s príslušným tovarom uloží tento členský štát v súlade s ustanoveniami spoločenstva alebo národnými ustanoveniami.“

21 Podľa článku 379 vykonávacieho nariadenia:

„1. Ak zásielka nebola predložená úradu určenia a nie je možné určiť miesto, kde došlo k priestupku alebo nezrovnalosti, výstupný úrad čo najskôr oznámi túto skutočnosť objednávateľovi, v každom prípade však pred skončením 11. mesiaca nasledujúceho po dátume registrácie tranzitného vyhlásenia spoločenstva.

2. V oznámení uvedenom v odseku 1 musí byť uvedená predovšetkým lehota, v ktorej musí byť výstupnému úradu a k spokojnosti colných orgánov poskytnutý dôkaz o zákonnosti tranzitnej operácie alebo o mieste, kde skutočne došlo k priestupku alebo nezrovnalosti. Táto lehota je tri mesiace odo dňa oznámenia uvedeného v odseku 1. Ak uvedený dôkaz nie je predložený do konca tejto lehoty, príslušný členský štát vykoná kroky na vymáhanie príslušných ciel a ostatných poplatkov. V prípade, kedy tento členský štát nie je štátom, v ktorom sa nachádza výstupný úrad, okamžite o tom informuje uvedený členský štát.“

Konanie pred podaním žaloby

22 V rámci kontroly tradičných vlastných zdrojov uskutočnenej od 1. do 5. decembra 1997 zamestnanci Komisie na colnom úrade v Antverpách najmä zistili, že v troch spisoch nevybavených colných vyhlásení vonkajšieho tranzitu Spoločenstva (colné vyhlásenia T1 z 10. júna 1996, 20. decembra 1995 a 17. januára 1996) sa nútený výkon príslušných vlastných zdrojov týkal súm, ktoré boli podľa Komisie zabezpečené a nepopierateľné a ktoré boli zapísané na účet B v čase zistenia a na účet A len po ich skutočnom vybratí. Sporné sumy cla boli vo výške 1 800 BEF (44,62 eur), 8 292 BEF (205,55 eur) a 4 509 BEF (111,78 eur).

- 23 Listom z 28. apríla 1998 Komisia oznámila belgickým orgánom správu č. 97-0-1 týkajúcu sa kontroly v mesiaci december 1997 a vyzvala belgické orgány, aby prijali potrebné opatrenia na zabezpečenie dodržiavania ustanovení Spoločenstva v oblasti zapisovania do účtovnej evidencie a aby z úradnej moci zapisovali na účet A zistené, zabezpečené a nepopreté sumy nárokov v okamihu, keď sa zistilo ich nevybavenie v predpísaných lehotách. Komisia súčasne požiadala uvedené orgány, aby preverili, či od 1. januára 1995 nedošlo k ďalším omeškaniam v poskytnutí vlastných zdrojov v dôsledku oneskoreného zapísania na účet A. Napokon Komisia upozornila tieto orgány na ustanovenia článku 11 nariadenia č. 1552/89 o platení úrokov z omeškania.
- 24 Vo svojej odpovedi z 8. októbra 1998 belgické orgány uviedli, že už dodržiavajú predpisy Spoločenstva a z tohto dôvodu je žiadosť o kontrolu všetkých belgických colných úradov od 1. januára 1995 bezpredmetná.
- 25 Vo svojom liste z 2. februára 2000 Komisia zdôraznila, že je úlohou členských štátov uskutočňovať efektívne vyberanie vlastných zdrojov a najmä súm zabezpečených zábezpekou poskytnutou v rámci colného režimu vonkajšieho tranzitu (colné vyhlásenie T1, karnet TIR, karnet ATA, atď.). Z tohto dôvodu tieto sumy môžu byť pripísané na účet B len v prípade, ak sú riadne namietané, to znamená v tejto súvislosti najmä, že sú dodržané stanovené lehoty a je podaný písomnou formou opravný prostriedok. Komisia teda opätovne zaslala žiadosť s cieľom, aby belgické orgány zosúladili ich prax s predmetnou právnou úpravou Spoločenstva.
- 26 V liste z 31. mája 2000 tieto orgány opätovne uviedli, že pri vybavovaní colných vyhlásení T a karnetov TIR nekonali v rozpore s právnou úpravou Spoločenstva.

- 27 Komisia znova nesúhlasila s touto argumentáciou a zaslala Belgickému kráľovstvu 13. novembra 2001 výzvu, v ktorej pripomenula svoje výhrady a zamietla argumenty, ktoré predložili orgány tohto členského štátu a znova ich vyzvala, aby poskytli výpis všetkých colných vyhlásení vonkajšieho tranzitu Spoločenstva nevybavených v lehote od 1. januára 1995 s upresnením ich zapísania do účtovnej evidencie. Komisia súčasne pripomenula uvedeným orgánom povinnosť zaplatiť úroky z omeškania podľa článku 11 nariadenia č. 1552/89.
- 28 Belgické kráľovstvo vyjadrilo svoje stanovisko v liste z 12. marca 2002 a Komisia zaslala tomuto členskému štátu odôvodnené stanovisko 28. októbra 2002, ktorým ho vyzvala, aby prijal potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s týmto stanoviskom v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto stanoviska.
- 29 Dňa 19. decembra 2002 belgické orgány požiadali Komisiu o predĺženie lehoty pre odpoveď na odôvodnené stanovisko do 28. januára 2003. Listom z 30. januára 2003 oznámili, že z dôvodu existencie podobného prípadu, ktorý sa prejednáva na Súdnom dvore (vec C-105/02) a vzťahuje sa na Spolkovú republiku Nemecko, je nutné pred rozhodnutím o predmetnom prípade počkať na rozhodnutie Súdneho dvora.
- 30 Za týchto okolností sa Komisia rozhodla podať túto žalobu.
- 31 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 30. novembra 2004 bolo Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska pribraté do konania ako vedľajší účastník podporujúci návrhy Belgického kráľovstva.

O žalobe

O prípustnosti žaloby

- 32 Belgická vláda uvádza, že v čase vzniku nárokov na vlastné zdroje Spoločenstiev sa na vec samú vzťahovala právna úprava obsiahnutá v nariadení č. 1552/89.
- 33 Komisia k tomuto bodu uvádza, že podmienky vzniku nároku Spoločenstiev na colný dlh sú rovnaké pred aj po kodifikácii vykonanej nariadením č. 1150/2000.
- 34 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry existencia nesplnenia povinností v rámci žaloby založenej na článku 226 ES musí byť posúdená s ohľadom na právnu úpravu Spoločenstva, platnú ku koncu lehoty, ktorú Komisia vymedzila pre uvedený členský štát na dosiahnutie súladu s odôvodneným stanoviskom (pozri najmä rozsudky z 10. septembra 1996, Komisia/Nemecko, C-61/94, Zb. s. I-3989, bod 42, a z 9. novembra 1999, Komisia/Taliansko, C-365/97, Zb. s. I-7773, bod 32).
- 35 Aj keď návrhy obsiahnuté v žalobe nemôžu byť rozšírené nad rámec nesplnenia povinností uvádzaných vo výroku odôvodneného stanoviska a vo výzve, rovnako platí, že Komisia je oprávnená domáhať sa určenia nesplnenia povinností majúcich svoj pôvod v pôvodnej verzii aktu Spoločenstva, následne zmenenej alebo zrušenej, ktoré nové ustanovenia zachovali. Naopak predmet sporu nemožno rozšíriť na

povinnosti vyplývajúce z nových ustanovení, ktoré nemajú svoj ekvivalent v pôvodnej verzii dotknutého aktu, inak dôjde k porušeniu podstatných formálnych náležitostí riadneho konania o nesplnení povinností (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. júna 2003, Komisia/Taliansko, C-363/00, Zb. s. I-5767, bod 22).

- 36 Je nepochybné, že povinnosti, ktoré vyplývajú z článkov 3, 6 ods. 1 a 3 písm. a) a b), článku 9 ods. 1, článku 10 ods. 1 a článku 11 nariadenia č. 1150/2000 sa uplatňovali už aj podľa článkov 3, 6 ods. 1 a 2 písm. a) a b), článku 9 ods. 1, článku 10 ods. 1 a článku 11 nariadenia č. 1552/89 (pozri s ohľadom na článok 9 ods. 1 a článok 11 rozsudok z 12. júna 2003, Komisia/Taliansko, už citovaný, bod 23).
- 37 Pokiaľ ide o článok 2 ods. 1 nariadenia č. 1552/89 Súdny dvor rozhodol, že nárok Spoločenstiev na vlastné zdroje v zmysle tohto ustanovenia je zistený „akonáhle“ príslušné orgány členského štátu oznámili dlžníkovi výšku dlhu, pričom sa oznámenie musí uskutočniť akonáhle sa zistí osoba dlžníka a príslušné správne orgány môžu vypočítať výšku cla pri dodržaní všetkých právnych predpisov Spoločenstva použiteľných na danú oblasť (pozri najmä rozsudok zo 14. apríla 2005, Komisia/Holandsko, C-460/01, Zb. s. I-2613, bod 85). Súdny dvor súčasne rozhodol, že článok 2 nariadenia č. 1552/89, zmenený a doplnený nariadením č. 1355/96 a prevzatý do článku 2 nariadenia č. 1150/2000, treba vykladať v tom zmysle, že členské štáty sú povinné zistiť nárok Spoločenstiev na vlastné zdroje akonáhle sú ich colné orgány schopné vypočítať výšku nároku vyplývajúceho z colného dlhu a určiť dlžníka (rozsudok z 15. novembra 2005, Komisia/Dánsko, C-392/02, Zb. s. I-9811, bod 61).
- 38 Za týchto okolností, ako to napokon uznáva aj belgická vláda, povinnosti vyplývajúce z článku 2 nariadenia č. 1150/2000, ktoré sa týkajú zistenia nároku Spoločenstiev na vlastné zdroje, sa uplatňovali už podľa článku 2 nariadenia č. 1552/89.

- 39 Komisia teda oprávnenne konštatuje, že Belgické kráľovstvo nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 3, 6, 9, 10 a 11 nariadenia č. 1150/2000.

O veci samej

O prvej výhrade založenej na oneskorenom zapísaní zistených nárokov na účet A

— Argumentácia účastníkov konania

- 40 Komisia uvádza, že podľa článku 6 ods. 3 písm. b) nariadenia č. 1150/2000 zistené avšak nezaplatené nároky, na ktoré nebola zložená zábezpeka, môžu byť zapísané na účet B. To isté platí, keď ide o zistené, ale nevybrané nároky, na ktoré bola poskytnutá zábezpeka, v prípade namietania v stanovenej lehote a za predpokladu, že námietka je podaná v písomnej forme. Zistené, zabezpečené a nepopreté sumy musia byť zapísané na účet A, a to v stanovených lehotách bez ohľadu na ich skutočné vybratie.
- 41 Okrem toho podľa ustálenej judikatúry (rozsudok zo 16. mája 1991, Komisia/Holandsko, C-96/89, Zb. s. I-2461, bod 38) povinnosť zapísať sumy na účet A nesúvisí s vyberaním ciel zo strany členského štátu. Naopak, ako tvrdí aj vláda Spojeného kráľovstva, táto povinnosť vzniká akonáhle je nárok zistený, zabezpečený a nie je popretý, aj keď predmetné finančné prostriedky neboli vybraté.

- 42 Pod hrozbou toho, že lehota na zápis na účet a poskytnutie vlastných zdrojov stanovená v článku 6 ods. 3 písm. a) a článku 10 nariadenia č. 1150/2000 bude zbavená akéhokoľvek potrebného účinku, sú členské štáty povinné dodržať uvedenú lehota na zápis na účet a poskytnutie sporných súm, napriek tomu, že podľa vnútroštátneho predpisu môže dlžník vzniesť proti colnému dlhu námietku po uplynutí tejto lehoty. Táto povinnosť nebráni dlžníkovi v podaní žaloby mimo uvedenej lehoty, hoci žaloba môže viesť k zániku alebo zmene dlhu (článok 2 ods. 4 a článok 8 nariadenia č. 1150/2000).
- 43 Podľa Komisie pojem „námietka“ odkazuje jednak na odvolacie konanie podľa článkov 243 a 245 colného kódexu a jednak na vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá musí byť v súlade s právnou úpravou Spoločenstva. Ak táto právna úprava neupravuje komplexne opravné prostriedky v colnej oblasti, námietka voči nárokom musí byť v každom prípade v zmysle znenia článku 243 colného kódexu „podaná“, čo zahŕňa, na rozdiel od toho, čo tvrdí aj vláda Spojeného kráľovstva, výslovný a zrozumiteľný akt dlžníka proti vzniku dlhu, t. j. písomnú námietku. Z tohto hľadiska len samotné nezaplatenie nepostačuje. Takto je zabezpečená súbežnosť foriem, pretože aj dlh sa stanovuje písomne, možnosť predložiť dôkaz o tom, že dlh bol popretý, ak aj požiadavka na rýchle a jednotné poskytovanie vlastných zdrojov (pozri najmä rozsudok zo 14. novembra 2002, SPKR, C-112/01, Zb. s. I-10655, bod 34 a nasl.).
- 44 Navyše zamietnutie úhrady colného dlhu dlžníka zo strany záručného združenia v zásade neznamená, že namieta dôvodnosť základu dlhu, ale skôr namieta povinnosť zaplatiť tento dlh, keď sa začal nútený výkon vybratia tohto dlhu. Dokonca aj za predpokladu, že odmietnutie uvoľniť zábezpeku by sa považovalo za namietanie v zmysle článku 6 ods. 3 písm. b) nariadenia č. 1150/2000, nemala by táto námietka v žiadnom prípade vplyv na povinnosť zápisu uloženú v tomto ustanovení, aj

samotné belgické orgány uznali, že námietka zodpovedného záručného združenia bola mimochodom vyjadrená po uplynutí lehoty, ktorá je stanovená a určená pre zápis vlastných zdrojov.

- 45 Okrem toho treba dodať, že Belgické kráľovstvo neuviedlo alebo nepredložilo dôkaz, že sporné nároky ručiteľ namietal.
- 46 Belgické orgány sa navyše nemôžu odvolávať na skutočnosť, že hromadný charakter zábezpeky im znemožnil zistiť, či zábezpeka skutočne kryje colné vyhlásenie T1, lebo článok 6 ods. 3 písm. b) nariadenia č. 1150/2000 nerozlišuje podľa spôsobu zábezpeky. Zodpovednosť ručiteľa je čo do významu vedľajšia. Členské štáty môžu samy stanoviť, aký spôsob zábezpek vyžadujú na krytie colného dlhu, pričom jedinou podmienkou je, že zábezpeka je efektívna a dostatočná, v opačnom prípade nesú následky tieto štáty. Opačný výklad, ktorý zastáva vláda Spojeného kráľovstva nemá žiadnu oporu v znení článku 6 nariadenia č. 1150/2000.
- 47 Z článku 195 colného kódexu jasne vyplýva, že colné orgány môžu odmietnuť zábezpeku, pokiaľ nie je spôsobilá vhodným spôsobom zabezpečiť zaplatenie colného dlhu. Ak je poskytnuté celkové zabezpečenie, článok 192 posledný odsek tohto kódexu stanovuje, že výška zábezpeky sa určí v takej výške, ktorá umožní, aby predmetné colné dlhy boli vždy zabezpečené. Tieto ustanovenia jasne dokazujú, že skutočnosť, že colný dlh nie je dostatočne zabezpečený, nemá vplyv na vznik povinnosti zabezpečiť krytie tohto dlhu zo zábezpeky. Tvrdenie belgických orgánov, podľa ktorého zápis sumy na účet A nemôže nikdy prevyšovať hodnotu zábezpeky, nemá žiadnu oporu v nariadení č. 1150/2000, a teda je neprípustné.

- 48 Belgická vláda tvrdí, že v prípade nevybavenia alebo podvodného vybavenia colného vyhlásenia T1, článok 2 nariadenia č. 1552/89 stanovuje štyri podmienky, za ktorých treba zistiť nárok Spoločenstiev na sumu colného dlhu, t. j. colné orgány musia konštatovať nevybavenie, vypočítať sumu dlžnú na základe právnych predpisov, zistiť dlžníka a informovať dlžníka o tomto colnom dlhu.
- 49 Táto vláda súčasne pripomína, že pokiaľ sa nevybavilo colné vyhlásenie a hlavný zodpovedný nepredloží dôkaz o zákonnosti tranzitu alebo o mieste, kde došlo k priestupku alebo nezrovnalosti do troch mesiacov od oznámenia o nevybavení, ktoré sa musí uskutočniť pred skončením jedenásteho mesiaca nasledujúceho po dátume registrácie colného vyhlásenia, členský štát, v ktorom sa nachádza výstupný úrad, musí vybrať dlžné clá na základe článkov 378 a 379 vykonávacieho nariadenia.
- 50 Podľa ich tvrdenia každý členský štát povinne zapíše nároky na účet vlastných zdrojov (ide tu súčasne o zápis do účtovnej evidencie a podľa článkov 217 a 220 colného kódexu) na základe článku 6 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1552/89. Ak sumy neboli doteraz uhradené a sú zabezpečené zábezpekou, musia byť zapísané na účet A, bez toho, aby zápis prevyšoval hodnotu zábezpek. Ak zistené a zábezpekou kryté nároky sú namietané a mohli by byť po urovnaní sporov zmenené, zapíše sa suma krytá zárukou na účet B.
- 51 Už raz zistené vlastné zdroje musia byť aj poskytnuté Komisii (článok 10 nariadenia č. 1552/89), s výnimkou prípadu *vis maior* alebo ak vyberanie nie je možné z dôvodov, ktoré nemožno prisúdiť členskému štátu (článok 17 tohto nariadenia). Akékoľvek omeškanie je spojené s platením úrokov z omeškania (článok 11 tohto nariadenia).

- 52 Podľa belgickej vlády z článkov 10 a 17 nariadenia č. 1552/89 vyplýva, že účet B bol vytvorený na to, aby členským štátom umožnil poskytnúť sumy v okamihu, keď dôjde k ich vybratiu a má za cieľ aj predchádzať tomu, aby sumy, ktoré nemohli byť vybraté v lehote uvedenej v článku 6 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1552/89 boli uhradené na náklady samotného členského štátu.
- 53 Belgická vláda okrem toho tvrdí, že uvedený prípad namietania stanovený v článku 6 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1552/89 predpokladá, že zistené nároky boli oznámené dlžníkovi (t. j. po ich oznámení, to znamená po ich zápise do účtovnej evidencie), z toho vyplýva, že v prípade namietania doteraz neuhradených nárokov majú vždy členské štáty možnosť zapísať sumy cla na účet B, lebo v danom okamihu nemôžu vedieť, či dané sumy cla neskôr dlžník nenapadne námietkou.
- 54 Belgická vláda sa domnieva, že nariadenie č. 1552/89 nevytvára nijakú súvislosť medzi odvolacím konaním uvedeným v článkoch 243 a 245 colného kódexu a pojmom „namietanie“ obsiahnutým v článku 6 ods. 2 písm. b) tohto nariadenia a nie je presne stanovená forma, v akej majú byť takéto námietky predložené. Okrem toho právna úprava Spoločenstva neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo formu a lehotu, v ktorej treba dlh namietat. Z tohto dôvodu sa treba oprieť o oblasť platnej vnútroštátnej právnej úpravy alebo o platnú správnu prax v členskom štáte.
- 55 V priebehu roka 1997, počas ktorého mali byť podľa Komisie predložené formálne námietky, nebolo dlžníkmi začaté žiadne správne konanie o opravnom prostriedku a navyše nevybavenie respektíve podvodné vybavenie dokladov o tranzite Spoločenstva bolo sankcionované ako delikt. Podľa belgickej vlády to však nebráni dlžníkovi v tom, aby namietal ľubovoľným neformálnym spôsobom (bez požiadavky na formu alebo lehotu). V tejto súvislosti štátna správa vykladala skutočnosť, že hlavný

zodpovedný nepožiadal o zaplatenie, tým spôsobom, že na základe prezumpcie a svojej dlhoročnej skúsenosti v oblasti nezrovnalostí v colnom režime tranzitu Spoločenstva ide o namietanie nárokov ako také.

56 Táto vláda navyše tvrdí, že vo väčšine prípadov sa celkové zabezpečenie poskytuje na krytie viacerých colných vyhlásení. Hoci výstupný colný úrad môže v čase potvrdenia colného vyhlásenia T1 preskúmať existenciu a platnosť zábezpeky prostredníctvom potvrdenia a tohto vyhlásenia, nie je oprávnený skúmať, či celkové zabezpečenie už bolo predložené iným úradom na krytie iných colných vyhlásení T1, alebo či celkové zabezpečenie už nie je úplne vyčerpané, alebo či doklad nie je sfalšovaný. Ak po uplynutí lehoty stanovenej v článku 379 ods. 2 vykonávacieho nariadenia si nie je výstupný úrad istý efektívnosťou tejto zábezpeky, je oprávnený zapísať sporné sumy na účet B. S tým je spojená skutočnosť, že aj ručiteľ má právo namietat proti rozhodnutiu colných orgánov, lebo toto rozhodnutie sa negatívne dotýka aj jeho. V dôsledku toho Komisia nepreukázala, že Belgické kráľovstvo porušuje právo Spoločenstva vo veci samej, ktorá je predmetom tohto konania.

57 Spojené kráľovstvo v podstate uvádza, že ak je nárok plne zabezpečený individuálnou zábezpekou (stanovenou v článku 373 vykonávacieho nariadenia), môže sa v tomto prípade členský štát presvedčiť, či je zábezpeka uplatniteľná a dostačujúca a môže ľubovoľne stanoviť typ zábezpeky, ktorú vyžaduje, potom je členský štát povinný zapísať túto sumu na účet A pred uplynutím stanovenej lehoty [podľa článku 6 ods. 3 písm. a) nariadenia č. 1150/2000] s výnimkou prípadu, keď podal pred uplynutím uvedenej lehoty hlavný zodpovedný, ručiteľ alebo akákoľvek tretia osoba podľa vnútroštátneho práva námietku, ktorá by mohla mať vplyv na zmenu výšky sporných nárokov. Pokiaľ nie je celý nárok alebo jeho časť zabezpečená a colné orgány riadne vykonávali svoju právomoc poskytnúť výnimku alebo povoliť nižšiu hranicu zábezpeky na základe článku 361 vykonávacieho nariadenia, ktorá im je zverená právom Spoločenstva, potom je prípustné z hľadiska právnej úpravy rozhodnúť, že dlh nie je zabezpečený a musí byť zapísaný na účet B. Subsidiárne, ak je nárok

zabezpečený len sčasti, členský štát má možnosť zapísať na účet A len tú jeho časť, ktorá je skutočne zabezpečená. Okrem toho, subsidiárne, ak je nárok krytý celkovou zábezpekou, treba ho považovať za nezabezpečený až do okamihu, kedy colné orgány zistia, že krytie je dostatočné, a nárok je teda plne krytý realizovateľnou a dostačujúcou zábezpekou.

— Posúdenie Súdnyim dvorom

- 58 Treba zdôrazniť, že vo veci samej nie je namietaná ani existencia colného dlhu, ani výška sporných nárokov, t. j. sumy 44,62 eur, 205,55 eur a 111,78 eur. Belgická vláda naopak popiera námietku zo strany Komisie, podľa ktorej boli predmetné sumy zapísané na účet A oneskorene, konkrétne až po ich skutočnom vybratí koncom roka 1997.
- 59 Článok 6 ods. 1 nariadenia č. 1150/2000 stanovuje, že členské štáty musia viesť pre vlastné zdroje účtovníctvo, ktoré vedie štátna pokladnica alebo orgán nimi určený. Podľa odseku 3 písm. a) a b) toho istého článku sú členské štáty povinné zapísať nároky „vzniknuté [zistené — *neoficiálny preklad*] v súlade s článkom 2“ toho istého nariadenia najneskôr v prvý pracovný deň po 19. dni druhého mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bol nárok zistený, a to buď na účet A, alebo za určitých podmienok na účet B.
- 60 Podľa článku 2 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1150/2000 je nárok Spoločenstiev na vlastné zdroje zistený „akonáhle“ sú splnené podmienky stanovené colnou právnou úpravou, pokiaľ ide o „zápis [nároku — *neoficiálny preklad*] do účtovných kníh“

a „upovedomeni[e]“ dlžníka. Dátumom zistenia uvedeného v odseku 1 je dátum zápisu do účtovných kníh, ktorý je stanovený v colných predpisoch.

- 61 Pokiaľ ide o „zápis do účtovných kníh“ a „upovedomeni[e]“ dlžníka o výške nároku, článok 2 nariadenia č. 1150/2000 odkazuje na colnú právnu úpravu, teda na colný kódex Spoločenstva a vykonávacie nariadenie.
- 62 Ako uviedol Súdny dvor v bode 59 už citovaného rozsudku Komisia/Dánsko, z článkov 217, 218 a 221 colného kódexu vyplýva, že vyššie uvedené podmienky sú splnené akonáhle majú colné orgány potrebné údaje, a teda sú schopné vypočítať výšku nároku vyplývajúceho z colného dlhu a určiť dlžníka (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 14. apríla 2005, Komisia/Holandsko, už citovaný, bod 71, Komisia/Nemecko, už citovaný, bod 80). Členské štáty sa nemôžu zbaviť povinnosti zistiť pohľadávky, aj keď ich spochybňujú, pretože by to viedlo k rozvráteniu finančnej rovnováhy Spoločenstiev konaním členského štátu (rozsudok Komisia/Dánsko, už citovaný, bod 60).
- 63 V dôsledku toho sú členské štáty povinné zistiť nárok Spoločenstiev na vlastné zdroje, akonáhle sú ich colné orgány schopné vypočítať výšku nároku vyplývajúceho z colného dlhu a určiť dlžníka (rozsudok Komisia/Dánsko, už citovaný, bod 61), a teda zapísať tieto nároky na účty v súlade s článkom 6 nariadenia č. 1150/2000.
- 64 Vo veci samej nie je belgickým orgánom vytýkané ani oneskorené zistenie sporného nároku na vlastné zdroje, ani opomenutie zapísať zistené nároky ihneď po tomto zistení na účty, ale sa im vytýka, že v zmysle ustanovení colného kódexu a vykonávacieho nariadenia vypočítané a dlžníkovi oznámené predmetné sumy

mali zapísať uvedené sumy na účet A v lehote, ktorú stanovuje článok 6 ods. 3 písm. a) nariadenia č. 1150/2000 a nie zapísať ich na účet B.

- 65 Pokiaľ ide o zaúčtovanie vlastných zdrojov, článok 6 ods. 3 písm. a) a b) nariadenia č. 1150/2000 stanovuje, že členské štáty sú povinné zapísať na účet A nároky zistené v súlade s článkom 2 tohto nariadenia najneskôr prvý pracovný deň po 19. dni druhého mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bol nárok zistený bez toho, aby bola dotknutá možnosť zapísať v rovnakej lehote na účet B zistené nároky, ktoré „ešte neboli vybrané“ a „nebola za ne zložená záruka [poskytnutá zábezpeka — *neoficiálny preklad*]“, ako aj nároky v prípade, že oprávnenosť zistených nárokov, „za ktoré sa zložila záruka [poskytla zábezpeka — *neoficiálny preklad*], je namietaná a že tieto čiastky sa po urovaní sporov vyplývajúcich z takéhoto namietania môžu zmeniť“.
- 66 Na účely poskytovania vlastných zdrojov článok 9 ods. 1 nariadenia č. 1150/2000 stanovuje, že každý členský štát pripisuje vlastné zdroje na účet založený na tento účel v mene Komisie v súlade s postupom stanoveným v článku 10 tohto nariadenia. V súlade s odsekom 1 článku 10 sa pripísanie vlastných zdrojov po odpočítaní nákladov na vyberanie vykoná najneskôr v prvý pracovný deň po 19. dni druhého mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bol nárok zistený v súlade s článkom 2, s výnimkou nárokov zapísaných na účet B podľa článku 6 ods. 3 písm. b) nariadenia č. 1150/2000, pri ktorých sa pripísanie vykoná najneskôr v prvý pracovný deň po 19. dni druhého mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom boli nároky „nahradené [vybrané — *neoficiálny preklad*]“.
- 67 Belgická vláda na jednej strane uvádza, že nároky, ktoré sú predmetom veci samej boli „namietané“ v zmysle článku 6 ods. 3 písm. b) nariadenia č. 1150/2000, a preto sporné sumy mohli byť oprávnené zapísané na účte B až do okamihu ich skutočného vybratia. Námietskou v zmysle tohto ustanovenia by bolo už samotné odmietnutie

zaplatiť bez podania akéhokoľvek formálneho opravného prostriedku. Námietku môže vzniesť tak ručiteľ, ako aj hlavný zodpovedný.

68 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že samotné nezaplatenie sporných súm nemožno považovať za jednu z foriem namietania nárokov v zmysle článku 6 ods. 3 písm. b) nariadenia č. 1150/2000. Článok 243 ods. 1 tretí pododsek colného kódexu výslovne stanovuje, že odvolanie proti rozhodnutiam colných orgánov, ktoré sa týka uplatňovania colných predpisov a je priznané každej osobe, ktorej sa priamo a osobne dotýka, musí byť „podané“ v členskom štáte, ktorý vydal rozhodnutie alebo bol dožiadaný o vydanie rozhodnutia, a odsek 2 tohto článku upresňuje, že odvolanie môže byť podané najprv „na colnom orgáne“, potom „na nezávislom orgáne“. Požiadavka formálneho odvolania uvedená v tomto článku 243 sa vyžaduje z dôvodov právnej istoty a umožňuje zabezpečiť riadne a jednotné uplatňovanie ustanovení v colnej oblasti v záujme rýchleho a efektívneho poskytovania vlastných zdrojov Spoločenstiev (pozri najmä rozsudok zo 14. apríla 2005, Komisia/Holandsko, už citovaný, bod 60).

69 Za týchto okolností pri nepredložení dôkazu o namietaní sporných nárokov hlavným zodpovedným v lehote stanovenej v článku 6 ods. 3 písm. b) nariadenia č. 1150/2000 treba dospieť k záveru, že konanie hlavného zodpovedného mohlo byť dôvodom na zápis týchto nárokov na účet B.

70 Čo sa týka tvrdenia, že námietku v zmysle článku 6 ods. 3 písm. b) nariadenia č. 1150/2000 môže vzniesť aj ručiteľ, stačí poznamenať, že v predmetnom prípade táto vláda ani nepreukázala a ani neuvádzala, že predmetné nároky boli pred uplynutím lehoty stanovenej v tomto ustanovení namietané zo strany ručiteľa, a ani že by sa mohli sporné nároky zmeniť po urovaní sporov vyplývajúcich z namietania.

- 71 Na druhej strane sa belgická vláda domnieva, že predmetné nevybrané nároky bolo možné oprávnené zapísať na účet B, aj keď neboli skutočne kryté zábezpekami v zmysle tohto článku 6 ods. 3 písm. b) ku dňu uplynutia lehoty stanovenej pre zapísanie sporných nárokov.
- 72 Z tohto hľadiska stačí zdôrazniť, že táto vláda povolila zabezpečenie sporných nárokov jednou zábezpekou a každopádne nepreukázala, že táto zábezpeka nebola dostatočná na zabezpečenie platieb týchto súm ku dňu uplynutia vyššie uvedenej lehoty.
- 73 Chybný zápis nárokov na účet B spôsobil oneskorené pripísanie príslušných vlastných zdrojov na účet Komisie, ktoré sa podľa článkov 9 a 10 nariadenia č. 1150/2000 musí uskutočniť v rovnakej lehote, ako je lehota stanovená na účely zapísania týchto nárokov na účet A na základe článku 6 ods. 3 písm. a) tohto nariadenia.
- 74 Podľa článku 11 nariadenia č. 1150/2000 má každé omeškanie s pripísaním na účet uvedený v článku 9 ods. 1 toho istého nariadenia za následok vznik povinnosti dotknutého členského štátu platiť úroky z omeškania za celé obdobie omeškania. Tieto úroky možno požadovať bez ohľadu na dôvod omeškania, s ktorým boli tieto zdroje pripísané na účet Komisie (pozri najmä rozsudok zo 14. apríla 2005, Komisia/Holandsko, už citovaný, bod 91).
- 75 Zistené omeškania v pripísaní vlastných zdrojov na účet Komisie teda zakladajú podľa tohto článku 11 nariadenia č. 1150/2000 právo na úroky z omeškania, ktorých nezaplatenie Belgické kráľovstvo nepopiera.

- 76 Prvá výhrada Komisie založená na porušení článkov 6, 9, 10 a 11 nariadenia č. 1150/2000 je teda dôvodná.

O druhej výhrade založenej na odmietnutí poskytnúť Komisii informácie

— Argumentácia účastníkov konania

- 77 Pokiaľ ide o výhradu založenú na odmietnutí belgických orgánov poskytnúť Komisii zoznam tranzitných vyhlásení Spoločenstva nevybavených od roku 1995 a týkajúcich sa iných operácií, pri ktorých došlo k oneskorenému pripísaniu na účet tejto inštitúcie, Komisia tvrdí, že tieto orgány boli dostatočne informované o tom, že zamýšľa preskúmať, či oprava v niektorom z jednotlivých prípadov bola nutná, takže mali archivovať nielen doklady skúmané pri kontrole, ale aj všetky doklady, ktoré boli zaúčtované rovnakým spôsobom, a to po dobu viac ako troch kalendárnych rokov od konca roka, na ktorý sa príslušné doklady vzťahujú. Zničením týchto dokumentov porušili uvedené orgány článok 3 nariadenia č. 1150/2000. Okrem toho Belgické kráľovstvo má povinnosť spolupracovať, ktorá mu vyplýva z článku 10 ES, a teda malo oznámiť tieto informácie Komisii (pozri rozsudok zo 7. marca 2002, Komisia/Taliansko, C-10/00, Zb. s. I-2357, body 88 a 89). Sled týchto skutočností evidentne dokazuje, že v rozpore s tvrdením belgickej vlády táto vláda nemohla predpokladať, že Komisia sa uspokojila s odpoveďami, ktoré jej boli doručené v konaní pred podaním žaloby.

- 78 Belgická vláda tvrdí, že povinnosti členských štátov s ohľadom na kontroly vlastných zdrojov sú formálne a osobitne upravené v článku 18 nariadenia č. 1552/89.
- 79 Belgické kráľovstvo uvádza, že mohlo legitímne predpokladať, že správne uplatnilo právnu úpravu Spoločenstva.
- 80 Podľa tejto vlády požiadavka zo strany Komisie preveriť všetky colné vyhlásenia vonkajšieho tranzitu Spoločenstva potvrdené belgickým colným úradom a nevybavené do 14. mesiaca po ich potvrdení, t. j. približne 10 000 colných vyhlásení za rok, ako aj oznámenie účtovných údajov za obdobie viac ako troch rokov, nebola príliš upresnená vo vzťahu k uvedenému prípadu a bola neprimeraná v porovnaní so zisteniami zamestnancov Komisie, ktorí uskutočnili kontrolu (tri nevybavené colné vyhlásenia TI týkajúce sa nárokov vo výške 44,62 eur, 205,55 eur a 111,78 eur). Okrem toho nie je absolútne možné jednak otvoriť približne 30 000 spisov vzhľadom na dostupné prostriedky a pracovné sily a jednak vzhľadom na skutočnosť, že archívy už vôbec neexistujú (po uplynutí záväznej lehoty troch rokov). Belgická vláda považovala za nemožné, aby bolo za primeraných podmienok a bez toho, aby boli destabilizované jej služby a organizácia, možné zaoberať sa dokumentmi alebo vykonať požadovanú kontrolu (pozri analogicky rozsudok zo 7. marca 2002, Komisia/Taliansko, už citovaný, bod 91).
- 81 Pokiaľ ide konkrétne o roky 1995 až 1997 archivácia dokumentov by sa týkala približne 12 miliónov colných vyhlásení spolu s ich sprievodnými dokladmi, nepočítajúc colné vyhlásenia za bežný rok. Finančné a materiálne prostriedky vynaložené na archiváciu a skladovanie by boli dosť zaťažujúce. Z materiálneho a finančného hľadiska je nemožné predlžovať dobu archivácie týchto spisov o ďalšie roky.

— Posúdenie Súdnyh dvorom

- 82 Podľa ustálenej judikatúry z článku 10 ES vyplýva, že členské štáty sú povinné spolupracovať v dobrej viere pri prieskume vykonávanom Komisiou podľa článku 226 ES a poskytovať Komisii všetky informácie, ktoré si na tento účel vyžiada (pozri najmä rozsudok zo 6. marca 2003, Komisia/Luxembursko, C-478/01, Zb. s. I-2351, bod 24).
- 83 Pokiaľ ide o povinnosť členských štátov prijať v lojálnej spolupráci s Komisiou opatrenia umožňujúce zabezpečiť uplatňovanie ustanovení Spoločenstva o zisťovaní prípadných vlastných zdrojov, Súdny dvor rozhodol, že z tejto povinnosti, ktorá pre oblasť kontroly je podrobnejšie upravená v článku 18 nariadenia č. 1552/89, predovšetkým vyplýva, že v prípadoch, keď je Komisia značne odkázaná na údaje poskytnuté dotknutým členským štátom, je tento členský štát povinný poskytnúť Komisii sprievodné doklady a iné potrebné dokumenty za primeraných podmienok, aby Komisia mohla overiť, či a prípadne v akom rozsahu sa dotknuté sumy týkajú vlastných zdrojov Spoločenstiev (rozsudok zo 7. marca 2002, Komisia/Taliansko, už citovaný, body 89 až 91).
- 84 V nadväznosti na kontroly uskutočnené zamestnancami Komisie v Belgicku v decembri 1997, ktoré odhalili určitý počet prípadov definitívne zistených nárokov týkajúcich sa operácií na základe tranzitných dokladov T1, ktoré boli zapísané na účet B, hoci podľa Komisie mali byť zapísané na účet A, táto inštitúcia od apríla 1998 niekoľkokrát požiadala belgické orgány o to, aby preverili, či od 1. januára 1995 nedošlo k ďalším omeškaniam pri poskytnutí vlastných zdrojov v dôsledku oneskoreného zapísania na účet A a prípadne jej tieto prípady oznámili, aby mohla vypočítať dlžné úroky z omeškania podľa článku 11 nariadenia č. 1150/2000 z dôvodu oneskoreného poskytnutia vlastných zdrojov.

- 85 Belgické kráľovstvo tým, že nevyhovelo tejto žiadosti, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 10 ES.
- 86 Ako už bolo uvedené v bode 84 tohto rozsudku, žiadosť Komisie bola odôvodnená tým, že kontrola uskutočnená v decembri 1997 odhalila určitý počet prípadov, v ktorých došlo podľa tejto inštitúcie k porušeniu nariadenia č. 1552/89. Komisia teda úplne právom požadovala od Belgického kráľovstva poskytnutie informácií o ďalších obdobných prípadoch od 1. januára 1995, keďže podľa článku 3 ods. 1 členské štáty musia prijať všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby si ponechali sprievodné doklady týkajúce sa zisťovania nároku na vlastné zdroje a ich poskytovania najmenej po dobu troch kalendárnych rokov od konca roka, na ktorý sa príslušné doklady vzťahujú.
- 87 Obsah a komplexnosť úloh vyžadovaných od colnej správy sa nemôže vziať do úvahy už preto, že belgické orgány odôvodňujú svoje stanovisko výkladom práva Spoločenstva, s ktorým Súdny dvor nesúhlasil (pozri body 67 a 68 tohto rozsudku).
- 88 Tým, že sa zničili archívy týkajúce sa uvedeného obdobia, vrátane tých, ktoré súviseli s tromi spismi, ktoré sú predmetom veci samej, belgická vláda zjavne porušila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 3 nariadenia č. 1150/2000, ktorý vo svojom treťom odseku stanovuje, že v prípade, že overenie sprievodných dokladov týkajúcich sa zisťovania, ktoré uskutočňuje štátna správa samostatne alebo

v spolupráci s Komisiou, preukáže, že je potrebná oprava, musia byť doklady uchované aj po uplynutí lehoty stanovenej v prvom odseku tohto článku po dobu umožňujúcu vykonanie opravy a jej kontrolu zo strany Komisie.

89 Za týchto podmienok aj druhá výhrada založená na porušení článku 10 ES a článku 3 nariadenia č. 1150/200 je dôvodná.

90 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba dospieť k záveru, že Belgické kráľovstvo si tým, že:

— nezapísalo zistené nároky v stanovených lehotách na účet uvedený v článku 6 ods. 3 písm. a) nariadenia č. 1150/2000,

— neoverilo, či od 1. januára 1995 nedošlo k ďalším omeškaniam v poskytnutí vlastných zdrojov v dôsledku oneskoreného zápisu na účet uvedený v článku 6 ods. 3 písm. a) nariadenia č. 1150/2000, zničilo archívy, ktoré sa viažu na spomenuté obdobie, a neoznámilo tieto omeškania Komisii, aby mohla vypočítať dlžné úroky z omeškania v súlade s článkom 11 tohto nariadenia z dôvodu oneskoreného poskytnutia vlastných zdrojov,

nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 3, 6, 9, 10 a 11 nariadenia č. 1150/2000, ktoré od 31. mája 2000 zrušilo a nahradilo nariadenie č. 1552/89 s rovnakým predmetom úpravy, a z článku 10 ES.

O trovách

- 91 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazať Belgické kráľovstvo na náhradu trov konania a Belgické kráľovstvo nemalo úspech vo svojich dôvodoch, je preto opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania. V súlade s odsekom 4 toho istého článku Spojené kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Belgické kráľovstvo si tým, že nezapísalo zistené nároky v stanovených lehotách na účet uvedený v článku 6 ods. 3 písm. a) nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 z 22. mája 2000, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 94/728/ES, Euratom o systéme vlastných zdrojov spoločenstiev,**

neoverilo, či od 1. januára 1995 nedošlo k ďalším omeškaniam v poskytnutí vlastných zdrojov v dôsledku oneskoreného zápisu na účet uvedený v článku 6 ods. 3 písm. a) nariadenia č. 1150/2000, zničilo archívy, ktoré sa viažu na spomenuté obdobie, a neoznámilo tieto omeškaniá Komisii Európskych spoločenstiev, aby mohla vypočítať dlžné úroky z omeškanií v súlade s článkom 11 tohto nariadenia z dôvodu oneskoreného poskytnutia vlastných zdrojov,

nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 3, 6, 9, 10 a 11 nariadenia č. 1150/2000, ktoré od 31. mája 2000 zrušilo a nahradilo nariadenie Rady (EHS, Euratom) 1552/89 z 29. mája 1989, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 88/376/EHS, Euratom o systéme vlastných zdrojov Spoločenstiev, s rovnakým predmetom úpravy, a z článku 10 ES.

- 2. Belgické kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.**

- 3. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znáša svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy